

CO VLASTNĚ CHCEME?

„Mamí, já bych chtěl, aby byly Vánoce každý den!“ Předpokládám, že většina rodičů tohle někdy slyšela. Odpověď je asi všude stejná: „To by ses už na ně netěšil.“ Že by si děti přály nadílku každý den, je pochopitelné. Ale že se budou uprostřed školního roku těšit do školy, to bychom ještě před nedávnem nečekali. Dokonce i mnozí rodiče se začali těšit do práce! Ještě před pár týdny vysněná práce z domova se pro některé stala noční můrou. Dostatek času na milovanou manželku, manžela a milované ratolesti se stal časem děsivého odhalení, že jsme se vlastně roky jen mýjeli a že být učitel je těžší, než by si člověk pomyslel. My lidé jsme svým způsobem pořád stejní, šestiletí i šedesátiletí. Toužíme po tom, co ne-

máme, a brzy se přejíme toho, čeho se nám dostává. Vlastně pořád hledáme okamžik, kdy už konečně vše bude tak, jak má být, a my vplujeme do stavu štěstí. A ono pořád ne a ne. Není divu, spočineme až na věčnosti. Nemám na mysli pouze odložení povinností a starostí, ale spočinutí v Bohu. Věčnost není pohádka pro tišení strachu ze smrti, ale logické vyústění našeho pozemského života. Proto se už tady na zemi toto spočinutí musí nějak rodit a uskutečňovat. Jak? Tak, že vidíme a potkáváme Boha v našem úspěšném bytí, ať jsme v práci nebo karanténě, ať se těšíme nebo máme všeho po krk. Vidíme, potkáváme a třeba jen letmo a pokradmu spočíváme v jeho náručí.

+ P. Jiří Korda

Setkání u studny, Annibale Carracci, zdroj: <https://commons.wikimedia.org>

POMALU DO NORMÁLU

Tento měsíc se život společnosti vrací pomalu do normálu, i když úplné obnovení všech do března obvyklých aktivit lze čekat až v novém školním roce. Podobně je to i v naší farnosti.

Výuka náboženství, s výjimkou přípravy na první svaté přijímání, bude zas až v září. Některá společenství se buď sejdou v menším počtu, nebo také odložila svá setkávání na podzim. Naopak přerušené alfa kurzy budou v těchto dnech pokračovat a účastníci se mohou těšit, že do prázdnin kurz zvládnou celý.

Katechumeni budou pokřtěni a biřmováni o vigilii slavnosti Seslání Ducha svatého v sobotu 30. května a budou pokračovat v setkávání se mnou i v červnu.

První svaté přijímání pak oslavíme v sobotu 13. června při mši svaté ze slavnosti Těla a Krve Páně, která se le-

tos se souhlasem o. biskupa přesouvá v naší farnosti právě na tuto sobotu.

Noc kostelů je nakonec přesunuta na pátek 12. června, program bude jako v minulých letech, krom vystoupení chrámového sboru. Hostem bude tentokrát sochař Petr Váňa.

Zahradní slavnost jsme museli zrušit, ale o návštěvu pana nuncia snad nepřijdeme, přijal pozvání na posvícení.

Pout' otců a dětí se nakonec letos koná v plánovaném termínu 20. a 21. června.

Vzhledem k neustálým změnám mějte s námi, prosím, trpělivost a za případné změny v kalendáři se na nás nezlobte. Připomínám, že pokud nemůžete přijít a potřebujete z jakýchkoliv důvodů s námi mluvit, zavolat není žádné obtěžování, rádi vás uslyšíme a budeme nápomocni.

P. Jiří Korda

K ČEMU JE FARNÍ VĚSTNÍK?

Občas je dobré si připomenout, proč to či ono děláme. To se týká i našeho farního Věstníku. Někdy na to narazím při rozhovorech s vámi. Co je tedy jeho poslání? Možná vás to překvapí, ale rozhodně ne duchovní formace a vzdělávání, ani informace o dění v církvi v Čechách či ve světě. K tomu slouží například Katolický týdeník, Světlo, TV Noe, Radio Proglas a další. Naše periodikum je, jak říká i podtitulek na přední straně, tiskovinou „společenství křesťanů v Praze 4 – Lhotce“. Čím společenství Kristových následovníků zde na Lhotce žije, co se v něm v poslední

době událo a co se plánuje. Pomyslnou vertikálu tvoří vepředu úvodník a na poslední straně „zavírák“ s duchovní tematikou a svědectví farníků z jejich života s Kristem, ať už osobního, nebo ve společenství farnosti. Horizontálou pak události společenského života farnosti včetně služby potřebným. Věstník je současně farní kronikou na pokračování. Přeji nám všem radost z četby a moc děkuji manželům Šilhavým i kolegorkám Blance Strouhalové a Evě Bekové za nasazení, čas a trpělivost při jeho vytváření.

P. Jiří Korda

POUŤ OTCŮ S DĚTMI

Milí otcové, kmotři i děti, máme pro vás dobrou zprávu. I letos pořádáme pěší pouť otců s dětmi o víkendu 20.–21. června, symbolicky na mezinárodní Den otců, tentokrát do Tetína u Berouna.

Sejdeme se v sobotu v 7.30 na Hlavním nádraží. Vlak odjíždí v 8.13 do Praskoles, odkud se vydáme pěšky směrem do Tetína. Po oba dny nás čeká asi šestnáct kilometrů. Pout' je vhodná pro zdatnější děti minimálně školního věku.

Přespávat budeme na faře ve Zdicích, buď pod střechou, anebo ve (vlastních) stanech. Večer budeme mít táborák, a tak buřty s sebou!

Duchovně nás bude doprovázet otec Jiří. Logistická podpora bude též zajištěna, abychom si mohli odložit karimatky, spacáky a stany... A tak bude možné putovat jen s tím nejnnutnějším.

V neděli nás čeká mše sv. na Tetíně okolo 16. hodiny. Po ní se pak vrátíme vlakem zpět do Prahy. Příjezd do Prahy bude v 18.47.

Milé matky, povzbuďte své muže i děti, ať se s námi vydají na pout', a vy si tak můžete užít zasloužený volný víkend. Přihlášky a bližší informace u Martina Koníčka na tel. 603 404 546 nebo na e-mailu m.konicek@email.cz.

Důležitá poznámka: Přihlaste se co nejdříve, kapacita je nařízením vlády omezena na maximální počet 100 poutníků 😊

Martin Koníček

Fota z jedné z poutí otců s dětmi: Martin Koníček

KRÁTCE

- V uplynulém období jsme **se rozloučili** s panem Ing. Jaroslavem Votavou a s paní Eliškou Hančlovou.
- Obvykle v červnovém Věstníku uveřejňujeme informaci o hospodaření na-

ší farnosti. Letos budeme podávat daňové přiznání až ke 30. 6. 2020, proto informace vyjde později.

- **Pastorační rada farnosti** se sejde 3. června ve 20.00 v sále sv. Václava.

MOJE CESTA KE KŘTU

Také letos jsme oslovili naše katechumeny s prosbou o zodpovězení několika anketních otázek. Děkujeme za jejich vzácné svědectví.

1. Kdy jste se setkal/a s vírou?
2. Vidíte dnes na své cestě „náhody“, které vás vedly blíž k Bohu?
3. Co vás ponouklo k rozhodnutí přijmout křest?
4. Proč právě ve lhotecké farnosti?

1. Víru jsme doma nepraktikovali. Poprvé jsem se s ní blíže setkala v mých patnácti letech. Měla jsem za sebou prázdniny a začala zase škola. Na internátě se mi do rukou dostala Bible. Četla jsem si hlavně z Nového zákona a přišla jsem na to, že to, co se tam říká, mi není vůbec cizí. Prošla jsem i určitou lítostí, že jsem tak dlouho o této krásné věci-slovu nevěděla. Dokonce jsem získala jakousi novou sílu do života. Všechno kolem však nebylo zdaleka ideální. Proto jsem se spíš do úvah různě zamotávala, evidentně mi chybělo nějaké povzbudivé vedení. Časem jsem procházela různými obdobími až dosud, kdy jsem se rozhodla po tolika letech nechat se pokřtít. Jsem ráda, že jsem s přípravou začala. Náhled na některé životní problémy se mi změnil. I to, že tento duchovní řád má pro mě smysl. I to, že jsem za nevědomost dost zaplatila. Ale zároveň jsme vyzýváni k obrácení. Takže i já teď procházím určitými změnami, vím více o tom i proč a také to tak cítím.

2. Vždy, když jsem chtěla něco ve svém životě změnit, napravit, začala jsem se potkávat s lidmi, kteří byli buď věřící, nebo jinak nadaní obezřetností, otevřeným srdcem. Podle ovoce poznáš strom, jak se říká. Nebyla jsem

vždy nadána trpělivostí. Moje poslední touha po smysluplnějším životě byla doslova přervána zlými úmysly. Zjistila jsem, že i v této době lidé raději mlčí, než aby si nějakým postojem kazili život. Jsem ráda, že jsem byla nakonec navedena jedním duchovním otcem na lhoteckou farnost a rozhodla se nechat se pokřtít. Studium, nasloucháním a duchovní praxí jsem poslední životní zkoušku začala lépe zvládat a stavím se k tomu všemu i optimističtěji.

3. Dříve jsem se při náhodných návštěvách bohoslužeb těšila hlavně na výklad Slova z Bible. Měla jsem ráda knihy od Jana Hellera, Pierra T. de Chardina, Marka O. Váchy, četla jsem životopis P. Anastáze Opaska, P. Tomáše Halíka, listovala jsem si v Bibli. Lhotecká farnost mi byla doporučena jedním duchovním otcem v době, kdy jsem hledala nějaký opěrný bod. Nevím přesně, kdy jsem se rozhodla ke křtu, zřejmě to vyplynulo ze situace a mého věčného hledání. Nejkrásnější na tom je teď poznání velké lásky a milosrdenství a z toho vyplynuvší poznání o odpuštění druhým a modlitby za ně.

4. Lhotecká farnost mi byla doporučena i vzhledem k mému bydlišti, které je nedaleko. Troufám si tvrdit, že to bylo požehnané doporučení. Přes všechny překážky, které mě doprovázely po rozhodnutí ke křtu, jsem u katechumenů zůstala. A tak doufám, že se ve zdraví dočkám i zdárného konce začátku-křtu.

Mirka Neufussová

BOŽÍ TĚLO NA LHOTCE

Z farní kroniky tentokrát vybíráme snímky z oslavy Božího těla v roce 1941. Doplňuje je malá vzpomínka pamětnice našeho kostela.

Náměstíčko bylo tam, kde je malá kaplička sv. Petra a Pavla v Růženiňské ulici, je tam také velká pumpa a studna. Šlo se tam přímo od kostela – dnes je to ulice Ve Lhotce. Cesta ke kapličce trvá pár minut.

U starých fotografií se těžko zjišťuje autorství. Domnívám se, že tato stará foto jsou dílem syna pana Tůmy, jednatele Spolku pro stavbu koste-

la. Měl prý tři syny a Jan byl fotograf. Často pořizoval snímky ze života kolem kostela. Starší synové ministrovali. V současnosti se mi nepodařilo o rodině Tůmových zjistit jakoukoliv informaci. Prý už jejich potomci na Lhotce nebydlí.

Pokud máte vzpomínky nebo foto z časů minulých, prosíme, napište. Obohatil by se tím jak Věstník, tak i archiv našeho kostela. **Eva Kocmanová**

Jana Šťastná, bývalá sboristka a pamětnice našeho kostela

Boží Tělo na Lhotce v roce 1941

JEDNODUCHÁ MODLITBA?

Někdy koncem minulého století jsem četl v KT o moudré a zbožné paní, jejíž modlitba se postupně zjednodušovala až do jediné věty: „Ježíši, smiluj se nad námi!“ Tehdy jsem si myslel, že paní to s modlitbou asi moc daleko nedotáhla.

Pamatuji si to, protože zanedlouho měl kulaté výročí J. S. Bach a chrámový sbor zkoušel jeho malou mši F-dur. U Kyrie jsme se s tatínkem přeli o tempo. Já byl pro volnější, s nímž mi úžasně rezonovala právě modlitba a osobnost té paní. Nevím už, jak jsem si na ni vzpomněl, nejspíš jsem si článek znovu všiml při zatápění.

Během let jsem se oné paní vícekrát v duchu omluvil. To když jsem pochopil, že její prosba, jde-li z hloubi srdce, může být opravdu koncentrovanou všezahrnující modlitbou. Předně je vyznáním víry v Kristovo božství a v jeho moc a je vyjádřením naděje, že on se smiluje a zachrání nás. Já se snažím do ní vložit i svou lásku a vděčnost.

Protože Boží smilování se nejvíce projevuje odpuštěním hříchů a darem věčného života, obsahuje tato modlitba také přiznání naší hříšnosti a prosbu o spásu. Navíc uznává naši závislost na Pánu. Důležité je i to, že se přimlouváme za celé společenství (rodinné, farní, národní, církevní, lidské).

Prosba je jednou z variant tzv. „Ježíšovy modlitby“. Vlastně je to střelná modlitba, kterou jsem v podobě „Pane, smiluj se!“ používal už dlouho předtím při televizním zpravodajství, při sledování dokumentů o válečných zločinech apod. Tento zvyk považuji za velmi užitečný, pokud si udržuji vědomí vlastní slabosti a své pouto i se zápornými protagonisty („smiluj se nad námi“, „nad nimi“), a pokud Pána hned pro-

sím, aby mě držel v případě podobných zkoušek.

Dříve jsem měl sklony modlit se jen za lidi, „kteří to potřebují“. Dnes vidím, že Boží smilování a pomoc potřebujeme bez výjimky všichni: nemocní i zdraví, děti i dospělí, postižení katastrofami i rentiéři „za vodou“, šťastní i nešťastní, chudí i bohatí, zaměstnaní i nezaměstnaní, popeláři i profesori, občané i prezidenti, narkomani i olympijští vítězové, věřící i nevěřící, zločinci i světci, autisté i papežové, prostě úplně všichni, kdo zde na zemi bojujeme o svoje lidství a o svou spásu, i když o tom třeba ani nevíme nebo si to nepřipouštíme. Já tedy určitě. Vědomí, že Boží smilování potřebujeme všichni, vede k pokoře a k přímluvné modlitbě za lidi, které běžně potkáváme. To je myslím dobrý způsob, jak se učit žít ve stálém spojení s Pánem.

Tato modlitba též dobře slouží při adoraci Krista v eucharistii a tvoří základ litanií k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Velmi pravděpodobně byla inspirována křikem slepého žebráka Bartimaia v evangeliu: „Synu Davidův, Ježíši, smiluj se nade mnou!“ Lidé ho okřikovali, aby mlčel, ale Ježíš nikoli: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“

Myslím, že všichni jsme v jistém smyslu slepí a žebráci. Proto se nestydíme brát si z Bartimaia příklad, včetně jeho odpovědi: „Pane, ať vidím!“

Jiří Vavřík

KORONAVIRUS A VELIKONOCE

Když začala epidemie koronaviru v Číně, bylo před Vánocemi. Vnímali jsme to sice jako určitou hrozbu, ale bylo to přece jen daleko. Jen aby z toho nebyla pandemie, napadlo mě. Letošní postní doba začala popelcem jako jindy. A najednou se hrozba nemoci začala stupňovat. A došlo ke karanténě a dalším opatřením nejen v naší vlasti, ale v podstatě v celém světě.

Koncem února jsme ještě byli pár dní v manželově rodišti v Hlinsku a tam jsem „stihla“ první křížovou cestu v kostele. Po návratu domů za několik dní už nastala všeobecná karanténa.

A tak začala „křížová cesta“ celého světa. Modlitby doma s našimi blízkými. Sledování přenosů mší svatých v televizi. Mše svaté z komunitního centra Matky Terezy byly velmi oslovující a pro mě potěšitelné, že tam při prvním přenosu byly i záběry na naši lhotickou křížovou cestu. I sledování mší sv. z jiných kostelů on-line bylo obohacím, včetně mší z Domu sv. Marty se Svatým otcem Františkem. Jeho požehnání Urbi et Orbi na prázdném vatikánském náměstí bylo pro mne hluboce prožité a oslovující. Vzpomínala jsem i na mé dvě cesty do Říma, kde nás tehdy byla spousta poutníků – s papežem Janem Pavlem II. A pak zase audience s Benediktem XVI.

Vysílání televize Noe je velkým požehnáním pro křesťany. Vše jsem sledovala s vděčností. Na Lhotku jsem raději chodila z Hodkoviček pěšky a těši-

la se na modlitbu v kostele, na setkání s Bohem a Pannou Marií na sloupu. To mi připomínalo, jak se po 102 letech najednou situace obrátila a jsme svědky znovupostavení sloupu.

Úsilí o obnovu a modlitby za to přinesly své „ovoce“. Když práce začaly, několikrát jsem se byla na náměstí podívat a fotit, ale pak už jsem vše mohla sledovat jen on-line. Panna Maria za 30leté války ochránila Prahu a jistě náš národ zase ochrání v době koronaviru.

Základová deska mariánského sloupu

Korona znamená koruna – původce nemoci Covid-19 je koronavirus. A Panna Maria je přece naše nebeská Královna. Na Zelený čtvrtek jsem šla opět do kostela pěšky. Vzhledem k mimořádné situaci otec Petr dával svátost smíření na zahradě u kostela. I já jsem toho využila. Na Velký pátek v poledne se mi náhle udělalo velmi špatně a sanitka mě odvezla na neurologii do krčské nemocnice. Ocitla jsem se ve stejném pokoji jako před třemi lety můj 90letý tatínek. Tam jsem strávila vlastně celé Velikonoce. Své modlitby jsem tam obětovala Bohu, vždyť Pán Ježíš za nás tolik vy-

trpěl. Domů jsem se vrátila po týdnu. Jak málo stačí, aby vše bylo jinak. Věřím, že každé utrpení má nějaký smysl, i když to někdy těžko chápeme. Jak se říká: Člověk míní, Pán Bůh mění...

Děkuji za velké nasazení našim lhoteckým duchovním otcům a za jejich velikonoční poselství a posilu nám farníkům.

Eva Kocmanová

Fota Eva Kocmanová a Pavel Šilhavý

Stavba mariánského sloupu na Staroměstském náměstí k 15. 5. 2020

ČAS DÍKŮ A CHVÁL

Nouzový stav pomalu končí. Zase se vracíme do práce, někteří do školy a taky do společenství v našem kostele. Nemůžeme ale říci, že se vracíme do „starých“ kolejí, protože jsme prožili výjimečný čas, který vede k reflexi. A jeho plody budeme teprve objevovat.

Přiznám se, že u nás doma jsme velkou nouzi neprožívali. Mohli jsme pokračovat v práci, manžel na pracovišti, já doma. Na nudu ani na velkou zábavu nebo hloubkový úklid nebyl čas. Ale víc jsme se společně modlili za ty, kdo se nasazují v první linii, za ty, kdo umírají sami, a vůbec za ukončení pandemie. Úmysly modliteb na každý den nás inspiroval papež František. Home office totiž skýtal tu výhodu, že jsem si místo hodiny cestování do

zaměstnání mohla odskočit do Vatikánu na mši svatou do Domu svaté Marty. Promluvy papeže Františka jsem sledovala už dřív, díky webovým stránkám www.radiovaticana.cz, ale na živo to byla velká síla. Vidět muže, který s velkou věrností každé ráno svěruje do Božích rukou celý svět, a „být“ u toho. Nikdy jsem úplně nerozuměla duchovnímu svatému přijímání. Až díky nové situaci a modlitbě papeže Fran-

tiška, který nás při ní vedl, jsem udělala novou zkušenost.

Díky našim obětavým kněžím a sestře Bernardě jsme netrpěli nouzi ani v možnosti setkat se s Pánem Ježíšem v eucharistii. Ve vyhrazeném čase trpělivě čekali, jestli někdo přijde... Třeba se s námi také podělí o to, jak tuto dobu prožívali a kolik zájemců přicházelo... V jiných farnostech tomu tak zdaleka nebylo. Ve městě, kam jezdím často za svojí maminkou, byla o Velikonocích vrcholem možnost přijít se pomodlit do otevřeného zádveří kostela se zavřenou mříží. Žádné spočinutí v modlitbě u Božího hrobu... A tak jsme byly vděčné za možnost účastnit se bohoslužeb vysílaných radiem Proglas. Díky němu jsme se cítily vřele přijaty do společenství salesiánů v Brně Žabovřeskách.

Jaká byla moje radost, když jsem zjistila, že i moji muži doma „byli“ v Žabovřeskách prostřednictvím on-line vysílání na YouTube, a tak jsme byli vlastně spolu. Díky vynalézavosti salesiánské komunity, která se snažila skrze online kanály přinášet nejen pravidelné modlitby a mše, ale i něco navíc, co by mohlo prohloubit duchovní život nebo podpořit sounáležitost, se zúčastnili „farní“ kavárny. Což spočívalo v tom, že si účastníci bohoslužby společně uvařili oblíbený nápoj a vyfotili se. Presentace z fotografií byla skutečným pohlazením a povzbuzením. Další týden se bratři podělili o svůj oblíbený recept a vyzvali k zaslání receptů. Zpracování různorodých materiálů jim

dalo jistě hodně práce. Jako dárek k Velikonocům tak vznikla Farní kucharka, která je k dispozici na <https://brno.sdb.cz/farnost/farni-kucharka-470>. Další týden jsme dostali za úkol zachytit krásu stvoření. Opět vznikla prezentace jarní nádhery, kterou zachytili farníci ze všech koutů naší země... Krásně se tam vyjímal třeba rozkvetlý Jidášův strom od Marešů z Libře. Rádi jsme se také připojili k pravidelné modlitbě růžence...

Možností přečíst si nebo poslechnout si kázání nad texty Písma bylo opravdu hodně. Zvláště jsem si oblíbila kázání kněží, kteří se střídali u ambonu na portále www.fortna.eu. Doporučuji i dodatečně.

Díky nové situaci jsme se naučili pracovat s novými technologiemi a vyzkoušeli on-line setkání manželského společenství. Rádi jsme využili nabídku možnosti mše svaté pro skupiny. P. Jiří pro naše rodinné společenství na svátek sv. Jana Sarkandra a sv. Dominika Savia sloužil mši svatou. Bylo to pro nás povzbuzení a obdarování, protože jsme se zase sešli po delším čase na jednom místě, i když „zarouškovaní“ a s patřičnými rozestupy.

Zkrátka byl to velmi intenzivní duchovní čas. V jeho světle budeme naši realitu vidět z jiného úhlu pohledu. Zkusili jsme, že Pán Ježíš je živý a slyší naše modlitby. Prosili jsme za ukončení pandemie, a tak teď je čas děkovat a chválit.

Jana Šilhavá

VÝZVA REDAKCE VĚSTNÍKU FARNÍKŮM

Těšíme se na vaše příspěvky, jak jste prožili čas karantény. Rozsah maximálně 2 500 znaků včetně mezer. Pošlete i fotografie, které příspěvek ožíví. (red.)

BŮH JE PŘÍTEL

Papež František se při generálních audiencích každou středu věnuje katechezím na různá témata: o otčenáši, o skutcích apoštolů, o blahoslavenstvích. Na začátku května zahájil nový cyklus věnovaný modlitbě.

Bůh je přítel, spojenec, ženich. Modlitbou s ním lze navázat důvěrný vztah, a Ježíš nás v modlitbě Otče náš opravdu naučil obracet se k němu řadou proseb. Boha můžeme prosit o všechno, vysvětlit mu všechno a všechno mu vypovědět. Nezáleží na tom, pociťujeme-li ve vztahu k Bohu svoje nedostatky. Nejsme dobrými přáteli, nejsme vděčnými dětmi, nejsme věrnými manželi. On nás miluje nadále. Ježíš to dokazuje definitivně na Poslední večeři, když říká: „Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá“ (Lk 22,20). Bůh je věrný spojenec. Pokud lidé přestanou milovat, on miluje dále, třebaže jej láska vede na Kalvárii. Bůh je stále u dveří našeho srdce. Čeká. Čeká, že otevřeme. Někdy zaklepe, ale není dotěrný, čeká. Bůh s námi má trpělivost, která je ot-

covská, jako tatínek, který nás má rád. A řekl bych, že je to trpělivost tatínka i maminky. Je stále nablízku našemu srdci, a když zaklepe, činí tak jemně a laskavě.

Zkusme se všichni takto modlit, vstupme do tajemství Smlouvy. Svěřme se modlitbou do milosrdných rukou Boha, dejme se prostoupit tajemstvím blaženosti, jímž je život Trojice, považujme se za pozvané, za ty, kdo si nezaslouží takovou poctu. A říkejme Bohu v úžasu modlitby: copak Ty znáš jenom lásku? Bůh nezná nenávisť. Je nenáviděn, ale nezná nenávisť. Zná pouze lásku. K tomuto Bohu se modlíme. Toto je žhnoucí jádro každé křesťanské modlitby. Bůh lásky, náš Otec, který nás očekává a doprovází.

www.radiovaticana.cz

FARNÍ CHALOUPKY „POUZE“ DVĚ

V únorovém čísle jsem psal, že počítáme díky loňskému zájmu s třemi letními chaloupkami pro děti. Nicméně koronavirová kalamita způsobila, že nakonec budou opět „jen“ dvě skupiny. Nicméně kapacita je plně obsazena. A tak první dva týdny v srpnu celkem

padesátka dětí prožije spolu se staršími kamarády čas her, zábavy i duchovního zastavení na stejných místech jako Ioni – mladší v Českém Dubu a starší v Janově nad Nisou.

P. Jiří Korda

STAV ÚČTU K PROJEKTU CENTRUM LHOTKA sledujte na <https://centrumlhotka.cz>. Za květen se na všech účtech na stavbu vybralo 79 423 Kč. Všem dárcům děkujeme. Každou první neděli v měsíci je mše sv. v 10 h obětována za podporovatele projektu.

PŘÍBĚH Z DOBY KORONAVIROVÉ

Paní Maruška oslavila devadesáté narozeniny už před lety. Navštívujeme ji poslední dva roky a chodíme s ní denně na procházku. Mysl klientce slouží výborně, tělíčko ale slábne, proto nemůže opustit bezpečí svého domečku bez doprovodu.

Synové se o ni vzorně starají, chodí ovšem do práce, a proto se rozhodli domluvit pro maminku naše služby. Paní Marie se při pohybu po přízemí svého domečku opírá o chodítko. Když vychází ven, bere si na pomoc trekigové hole a, jak ona sama říká, statného ošetřovatele. Rázná dáma bydlí poblíž lesoparku, kam ráda chodí na procházky. Někdy zamíří i do obchodu, aby si sama vybrala něco dobrého. Vše potřebné jí obvykle nakupují příbuzní a paní Marie brblá, že vybírají víc „to zdravé“ než „to dobré“. Ráda si proto tajně odskočí do obchodu a sladce si zahřeší.

Po vyhlášení nouzového stavu a celostátní karantény jsme čekali, že klientka služby odvolá. Ona ale nevolala a návštěvy nezrušil ani žádný z členů rodiny. Za paní Marií se rozjel náš pečovatel Vašek. Sotva vešel do dveří, klientka ho vítala slovy: „Ani se nezouvejte, jdeme hned ven. Už se nemůžu dočkat!“ Václav ji začal přesvědčovat, aby zůstala doma. Ta se bránila a chtěla za každou cenu ven. Pečovatel jí domlouval, že je to pro ni venku nebezpečné. Nakonec jí slíbil, že zaběhne koupit něco dobrého a zahraje si s ní halmu.

Než se vrátil, hra byla rozložená na stole. Uvařili si kafičko a usadili se ke hře. Václav halmu v životě nehrál. Paní Maruška mu vysvětlila pravidla a pustili se do hry. Přestože pečovatel hru neznal, podařilo se mu vyhrát první kolo. Klientce se nelíbilo, že prohrála. Řekla Vaškovi, že porušil pravidla. Kdyby hrál podle nich, vyhrála by. Dají si další kolo a ať kouká hrát správně. Pečovatel si nechal znovu vyložit pravidla a pustili se do hry. Ten chlap zase vyhrál! A bylo zle. Pravidla se opět změnila a jelo se další kolo. Co čert nechtěl, Vašek zase vyhrál. Klientka se zlobila, osočila ho, že podvádí, naložila nádobí do chodítka a rozezleně se rozjela ke kuchyni. Cestou přejela pečovateli nohy a sdělila mu, že

příště půjdou ven, i kdyby tam trakaře padaly, neb ona na tohle nemá nervy.

Václav si promnul zhmožděnou nohu, doběhl za paní Marií do kuchyně, tam svorně umyli nádobí a rozloučili se s úsměvem. Václav potom v kanceláři prosil sociální pracovníci, aby mu do příští návštěvy na internetu našla pravidla halmy a vytiskla je velkými písmeny. Rád by se dožil konce nouzového stavu bez zranění.

Přeji nám všem klidný červen.

Eva Černá

KALENDÁŘ – ČERVEN 2020

PONDĚLÍ 1. 6.	Památka Panny Marie, Matky církve
8.00	Mše svatá

ÚTERÝ 2. 6.	
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 3. 6.	Památka sv. Karla Lwangy a druhů, mučedníků
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.30	Příprava na 1. svaté přijímání
18.30	Setkání nově pokřtěných
20.00	Pastorační rada farnosti

ČTVRTEK 4. 6.	Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
19.00	Společenství Zacheus

PÁTEK 5. 6.	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka; první pátek v měsíci
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 6. 6.	TITUL. SLAVNOST PANNY MARIE KRÁLOVNY MÍRU, první sobota v měsíci
16.00	Mariánské večeřadlo
16.55	Obnovení zasvěcení farnosti Neposkvrněnému Srdci Panny Marie
17.00	Mše svatá z poutní slavnosti
18.00	Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsvětější svátosti

NEDĚLE 7. 6	SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
17.00	Mše svatá mimořádně navíc
18.30	Mše svatá
20.00	MÁTA otevřené společenství pro ženy 40+

PONDĚLÍ 8. 6.	
8.00	Mše svatá
18.30	Společenství Alfa Plus
ÚTERÝ 9. 6.	
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 10. 6.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.30	Příprava na 1. svaté přijímání
18.30	Setkání nově pokřtěných
ČTVRTEK 11. 6.	Památka sv. Barnabáše, apoštola
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
PÁTEK 12. 6.	NOC KOSTELŮ
15.00	Mše svatá
16.00–24.00	Noc kostelů
SOBOTA 13. 6.	SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ na dnes se souhlasem biskupa přesunutá
11.00	Mše svatá s prvním svatým přijímáním dětí
17.00	Mše svatá ze slavnosti
NEDĚLE 14. 6.	11. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
17.00	Mše svatá mimořádně navíc
18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 15. 6.	Sv. Víta, mučedníka
8.00	Mše svatá
ÚTERÝ 16. 6.	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
18.30	Mše svatá
STŘEDA 17. 6.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.30	Setkání dětí po 1. svatém přijímání
18.30	Setkání nově pokřtěných

ČTVRTEK 18. 6.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
19.00	Společenství Zacheus

PÁTEK 19. 6. SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 20. 6. Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie	
	Pouť otců s dětmi
17.00	Mše svatá

NEDĚLE 21. 6. 12. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
Tetín u Berouna	Pouť otců s dětmi
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
17.00	Mše svatá mimořádně navíc
18.30	Mše svatá
20.00	MÁTA otevřené společenství pro ženy 40+

PONDĚLÍ 22. 6. Sv. Jana Fischera, biskupa, a Tomáše Mora, mučedníků	
8.00	Mše svatá
18.30	Společenství Alfa Plus

ÚTERÝ 23. 6.	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
18.30	Mše svatá

STŘEDA 24. 6. SLAVNOST NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
18.30	Mše svatá
19.15	Setkání nově pokřtěných

ČTVRTEK 25. 6.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
20.00	Modlitby Taizé

PÁTEK 26. 6.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 27. 6.	Sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitele církve
17.00	Mše svatá
NEDĚLE 28. 6.	13. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
17.00	Mše svatá mimořádně navíc
18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 29. 6.	SLAVNOST SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ
8.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá
ÚTERÝ 30. 6.	Sv. Prvomučedníků římských
18.30	Mše svatá

Změna programu vyhrazena.

Všechny aktivity a společenství jsou otevřené. Připomínáme, že účastníci akcí dávají svou účastí souhlas ke zveřejnění sebe na fotkách z akce.

V kostele jsou k dispozici nízkolepkové hostie, stačí o ně přede mší požádat.

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ V PRAZE

Podobně jako v minulých letech zve srdečně pan kardinál Dominik Duka OP k oslavě slavnosti Těla a Krve Páně. **Ve čtvrtek 11. června 2020 v 17.00 hod.** bude sloužit v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha slavnou mší svatou a po ní bude následovat tradiční eucharistické procesí. To půjde z katedrály kolem Hradčanského náměstí s prvním oltářem u Arcibiskupského paláce a druhým u kanovnické rezidence (Hradčanské náměstí 7). Průvod bude zakončen třetím oltářem u mariánského sloupu na Hradčanském náměstí. Jednotlivá zastavení budou inspiro-

vána myšlenkami o eucharistii někdejšího světícího biskupa pražského Mons. Jaroslava Škarvady, jehož 10. výročí úmrtí si v tomto čase připomínáme. Tomuto společnému slavení by se měla dát přednost před bohoslužbami v jednotlivých pražských farnostech. Dosavadní zkušenost ukázala, že slavení na výše zmíněných místech může mít důstojný průběh, jak je požadováno, a je také příležitostí k oslavě tohoto významného svátku s diecézním biskupem.

Acta Curiae Archiepiscopalis Pragensis (čj. A/2020/4548)

PLÁNUJEME

Upozornění: od 1. července do 31. srpna bude prázdninový provoz.

- 2.–15. 8.** – letní chaloupky – mladší v Českém Dubu na Liberecku, starší v Janově nad Nisou
- 12. 9.** – Lhotecký běh; v lese u hřiště FC Tempo 13.00–17.00 h
- 18. 10.** – farní akademie, JUDr. Jiří Gorčík: „Pracovní právo nejen pro maminky aneb na co si dát pozor a čeho se nebát jako zaměstnanec“
- 23. 1. 2021**– farní ples – tentokrát v barvě žluté
- 24. 1. 2021**– dětský karneval

MODLITBA USCHOPŇUJE K LÁSCE

Jedním z nejkrásnějších plodů modlitby (a zároveň rozlišujícím kritériem její pravosti) je růst naší lásky k bližnímu.

Je-li naše modlitba opravdová, přibližuje nás k Bohu, sjednocuje nás s ním a my vnímáme a sdílíme jeho nekonečnou lásku, kterou chová vůči svým tvorům. Modlitba rozšiřuje naše srdce a činí je něžnými. Kde modlitba chybí, tam se naopak srdce zatvrzují a láska ochlazuje.

„Člověk má krásné poslání: modlit se a milovat... Hle v tom je štěstí člověka na zemi.“ sv. Jan Maria Vianney

Jacques Philippe: 9 dní ke znovunalezení radosti z modlitby. Paulínky.

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru.

Adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4 – Lhotka; **telefon:** 725 797 561.

E-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz.

Internet: <http://lhoteckafarnost.cz>. **Příspěvky do Věstníku** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit a jazykově upravovat.

Bankovní spojení pro finanční dary:

1. běžný provoz farnosti č. účtu 74 32 63 29 / 0800; Specifický symbol 500

2. rozšíření kostela a výstavba farního centra č. účtu 53 23 72 03 39 / 0800; Specifický symbol 100 – při platbě ze zahraničí kód IBAN: CZ08 0800 0000 0053 2372 0339 a kód BIC: GIBACZPX

Redakce Věstníku: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá.

Sazba: Jan Šilhavý. **Tisk:** Jan Macek, Jablonec n. Nisou, www.tiskem.cz.

Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Číslo vychází 24. 5. 2020.

Uzávěrka příštího čísla je **5. června 2020**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.